

تڪبر جو انجام

۽ مسلمان کي
حقير سمجھ جي مذمت

10/19/2017

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو

سنتن پريو بيان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تڪبر جو انجام ۽ مسلمان کي حقير سمجهڻ جي مذمت

وَعَلَىٰ إِلَهِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلَهِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ (مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

منا منا اسلامي ڀائرو! جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي اعتكاف جي نيت ڪري وٺو، چوٽه جيستائين مسجد ۾ رهندو اعتكاف جو ثواب ملندو رهندو. ياد رکو! مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ يا سحري، افطاري ڪرڻ، ايستائين جو آبِ زم زم يا دم ڪيل پاڻي پيئڻ جي به شرعاً اجازت ناهي، البت جيڪڏهن اعتكاف جي نيت هوندي ته اهي سڀ شيون ضمناً جائز ٿي وينديون. اعتكاف جي نيت به صرف کائڻ، پيئڻ يا سمهڻ جي لاءِ نه هئڻ گهرجي بلڪ ان جو مقصد الله تعاليٰ جي رضا هجي. شامي ۾ آهي ته جيڪڏهن ڪو مسجد ۾ کائڻ پيئڻ سمهڻ چاهي ته اعتكاف جي نيت ڪري، توڙي دير ذڪر الله ڪري پوءِ جيڪو چاهي ڪري (يعني هاڻي چاهي ته کائي پي سگهي ٿو)

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

نبي اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ تقرب نشان آهي: جنهن مون تي هڪ ڀيرو دُرُودِ پَاڪِ پڙهيو الله عَزَّوَجَلَّ ان تي ڏهه (10) رحمتون نازل فرمائي ٿو ۽ جنهن ڏهه (10) ڀيرا دُرُودِ پَاڪِ پڙهيو الله عَزَّوَجَلَّ ان تي سو (100) رحمتون موڪليندو آهي ۽ جنهن سو (100) ڀيرا دُرُودِ پَاڪِ پڙهيو الله عَزَّوَجَلَّ ان

تي هزار (1000) رحمتون نازل فرمائي ٿو ۽ جنهن هزار (1000) پيرا ڏرود پاڪ پڙهيو ته مان ۽ هو جنت جي دروازي تي گڏ هوندا سين.

(القول البديع، لباب الثاني في ثواب الصلاة... الخ، ص ۳۴۱)

درو آرام ۾ تسكين انهن ۾ ملتي هجي نام ان کا جو مصيبت ۾ ليا کرتے ہیں

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا. فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڪل: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ڇڏڻ ڏيڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اُذْكُرُ اللهُ، تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! هي دنيا جنهن ۾ اسان سڀ پنهنجي زندگي گذاري رهيا آهيون هي حقيقت ۾ آخرت جي ڪيتي آهي ۽ زندگي، موت تائين پهچائڻ وارو هڪ سفر آهي، تنهنڪري اسان جو هر چڱو يا بُرو عمل آخرت جي لاءِ ذخيرو ٿي رهيو آهي ۽ اسان جو هر ساھ اسان کي موت جي ويجهو ڪري رهيو آهي. سمجھدار (Wise) انسان اهو ئي آهي جيڪو پنهنجا پساھ الله عَزَّ وَجَلَّ جي رضا ۽ اطاعت ۽ فرمانبرداري ۾ گذاري، آخرت ۾ نفعو ڏيڻ وارا عمل ڪري ۽ نقصان وارن عملن کان پاڻ کي پري رکي. ياد رهي! چوري شراب پيئڻ ۽ بدنگاهي جهڙن ظاهري گناهن کان بچڻ سان گڏوگڏ باطني گناهن جي معلومات ۽ انهن کان بچڻ به ضروري آهي. باطني گناهن مان مراد اهي گناه آهن جنهن جو تعلق دل سان آهي مثال طور بُغض ۽ عداوت، حسد، رڳوڪاري ۽ خودپسندي وغيره، هنن گناهن کي سڃاڻڻ ٿورو مشڪل آهي، ان ڪري انهن کان بچڻ به دشوار آهي، انهن باطني گناهن مان هڪ انتهائي خطرناڪ گناه ”تڪبر“ (Arrogance) به آهي، تڪبر هڪ اهڙو مُهلڪ (يعني هلاڪ ڪندڙ) مرض آهي جيڪو ڪئي بُرائين کي پاڻ سان گڏ ڪڍي اچي ٿو ۽ گهڻين پلائين کان ماڻهو کي محروم ڪندو آهي. حجة الاسلام حضرت سيدنا امام محمد بن محمد غزالي رحمۃ الله تعالى عليه فرمائن ٿا: مغرور شخص جيڪي ڪجهه پنهنجي لاءِ پسند ڪري ٿو اهو پنهنجي مسلمان ڀاءُ جي لاءِ پسند نٿو ڪري سگهي، اهڙو شخص عاجزي تي به قادر ناهي هوندو، جيڪا تقويٰ ۽ پرهيزگاري جي جڙ آهي، ڪينو به نٿو چڏي سگهي، پنهنجي عزت بچائڻ جي لاءِ ڪوڙ ڳالهائيندو آهي، ان ڪوڙي عزت جي ڪري غصو نٿو چڏي سگهي، حسد کان نٿو بچي سگهي، ڪنهن جي خير خواهي نٿو ڪري سگهي، ٻين جي نصيحت قبول ڪرڻ کان محروم رهي ٿو، ماڻهن جي غيبت ۾ مبتلا ٿي ويندو آهي مطلب ته متڪبر ماڻهو پنهنجو پيرم رکڻ جي لاءِ هر برائي ڪرڻ تي مجبور ۽ هر سني ڪم ڪرڻ کان لاچار ٿي ويندو آهي.“

(احياء العلوم، ڪتاب ذم الڪبرو العجب، باب بيان حقيقت الڪبر و آفته، ۴/۴۲۳ ج ۳، ص ۴۲۳ ملخصاً)

تنهنڪري اسان کي گهرجي ته الله عَزَّ وَجَلَّ جي رضا جي لاءِ پنهنجي اندر

عاجزي پيدا ڪريون ۽ تڪبر جهڙي بُري آفت کان پنهنجو پاڻ کي گهڻو پري رکون، اڄ جي هن بيان ۾ **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اسان تڪبر جي انجام ۽ ڪنهن مسلمان کي حقير سمجهڻ جي مذمت جي باري ۾ ٻڌنداسين. اڄو سڀ کان پهريان هن باري ۾ هڪ حڪايت ٻڌون ٿا ته اسان جا بزرگانِ دين **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ** تڪبر کي ڪيتري قدر ناپسند ڪندا هئا

تڪبر سبب اعليٰ حضرت جي ناپسنديدگي

خليفه اعليٰ حضرت مولانا سيد ايوب علي رضوي **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جو بيان آهي هڪ صاحب جنهن جو نالو مون کي ياد ناهي، اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت، مجددِ دين و ملت، حضرت علامه مولانا شاه امام احمد رضا خان **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جي خدمت ۾ حاضر ٿيندا هئا ۽ اعليٰ حضرت **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** به ڪڏهن ڪڏهن انهن وٽ تشريف وٺي ويندا هئا. هڪ ڀيري حضور (اعليٰ حضرت) انهن وٽ تشريف فرما هئا ته انهن جي پاڙي جو ويچارو هڪ غريب مسلمان اچي تتل پراڻي ڪٽ تي جيڪا اڳڻ جي هڪ پاسي تي رکيل هئي ڊڄندي وينو ٿي هو جو ان صاحب ڪاوڙ مان ان ڏانهن ڏسڻ شروع ڪيو، ايستائين جو هو شرم وچان ڪنڌ جهڪائي اُٿي هليو ويو. اعليٰ حضرت **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** کي گهر جي مالڪ جي ان مغرورانہ طور طريقي تي سخت تڪليف پهتي، پر ڪجهه نه فرمائون، ڪجهه ڏينهن کانپوءِ اُهي پاڻ (اعليٰ حضرت) وٽ آيا، اعليٰ حضرت **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جن پنهنجي ڪٽ تي جڳهه ڏني، اُهي ويٺا ٿي هئا ته ايتري ۾ ڪريم بخش نالي حجم حضور (اعليٰ حضرت) جي حجامت جي لاءِ آيا، اُهي ان فڪر ۾ هئا ته ڪٿي ويهان؟ اعليٰ حضرت **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جن فرمايو: ”پاءُ ڪريم بخش! ڇو بيٺا آهيو؟ مسلمان پاڻ ۾ پائر آهن“ ۽ اُن صاحب جي برابر ۾ ويهڻ جو اشارو فرمايو، اُهي ويهي رهيا، پوءِ اُن صاحب جي عُصي جي اها ڪيفيت هئي جو جيئن نانگ شوڪارا هڻندو آهي، اهو هڪدم اُٿي هليو ويو، وري ڪڏهن نه آيو، معمول جي خلاف جڏهن ڪجهه

عرصو گذريو ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو: هاڻي فلان صاحب تشریف کڻي نٿو اچي! پوءِ پاڻ ئي فرمايائون: آئون به اهڙي شخص سان ملڻ نٿو چاهيان.

(حياتِ اعلىٰ حضرت، ۱۰۵/۱، ملخصاً)

تُونِ باطل کو مڙا کر دین کو بخشِ جِلا
سُنُونِ کو پھر چلایا اے امام احمد رضا

(وسائل بخشش مرمم، ۵۲۵)

منا مٺا اسلامي پائرو! هن حڪايت مان ڪجهه مدني گل حاصل ٿيا: (1) جنهن جي دل ۾ تڪبر هوندو آهي، هو غريب يا عام ماڻهن کي پاڻ سان گڏ ويهڻ لائق ناهي سمجهندو (2) غرور ۽ تڪبر ڪندڙ شخص تي نصيحت جو اثر ٿيڻ نهايت ئي مشڪل آهي ۽ هو پنهنجي تڪبر جي سبب ڪڏهن ڪڏهن نيڪ ماڻهن جي صحبت کان به محروم ٿي ويندو آهي. جيئن ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جڏهن تڪبر ڪرڻ واري جي ويجهو هڪ حجام (Barber) کي هي چئي ويهاريو ته مسلمان پاڻ ۾ پائر آهن ۽ اهڙي نموني اشارتاً مُتڪبر شخص کي تڪبر ڪرڻ ۽ مسلمان کي ڪمتر سمجهڻ کان پاسو ڪرڻ جي نصيحت ڪرڻ چاهي ته ان شخص نصيحت قبول ڪرڻ بدران اتان اٿي هليو ويو ۽ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جهڙي ولي الله جي صحبت کان محروم ٿي ويو، (3) تڪبر ڪرڻ ۽ ڪنهن مسلمان کي حقارت جي نگاه سان ڏسڻ اسان جي بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِم اَجْمَعِينَ وٽ گهڻو ناپسنديده عمل هو، اهو ئي سبب آهي ته جڏهن ان مُتڪبر شخص اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاه ۾ اچڻ چڏي ڏنو ته پاڻ ارشاد فرمايائون: مان به اهڙي شخص کان ملڻ نٿو چاهيان، (4) الله عَزَّ وَجَلَّ جا نيڪ ۽ برگزيده ٻانها امير ۽ غريب، اچي يا ڪاري، حرفت (دستڪاري) ۽ پيشي (Professions) ۽ ذات پات جو لحاظ ڪرڻ بغير تمام مسلمانن سان اُخوت

۽ پائپي جو سلوڪ ڪندا هئا ۽ هر مسلمان کي عزت جي نگاه سان ڏسندا هئا، اهو ئي سبب آهي ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جَهڙي عظيم علمي ۽ روحاني شخصيت هڪ حجر کي پنهنجي ڪٽ تي ويهارڻ ۾ ڪو عار محسوس نه ڪيو. اهڙي طرح جي عاجزي ۽ انڪساري سان پرپور حسن سلوڪ بابت هڪ واقعو محدث اعظم پاڪستان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو به آهي.

ڳوٺاڻن کي هيٺ نه ويهڻ ڏنو

مُحَدَّثِ اعظم پاڪستان حضرت علامه مولانا محمد سردار احمد چشتي قادري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي خدمت ۾ ٻه ڳوٺاڻا هڪ مسئلو پيڇڻ جي لاءِ حاضر ٿيا، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اُن وقت ڪٽ تي ويٺا هئا، ڳوٺاڻن سندن علمي مرتبي جو لحاظ ڪندي زمين تي ويهڻ چاهيو پر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن عاجزي ڪندي انهن ڳوٺاڻن کي زور ڀريو نه صرف انهن کي ڪٽ تي ويهاريو بلڪ پنهنجي ڪٽ جي سيراندي ڏانهن ويهاريو. حڪم جي تعميل ڪندي انهن کي سندن سان گڏ ويهڻو پيو ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن انهن جي مسئلي جو جواب عنايت فرمايو. (حيات محدث اعظم، ص ۱۹۳ بتغير قليل)

آپ کي اخلاق تھ، خلق عظيم مصطفيٰ کيا مبارڪ آپ کي ڪردار تھ شيخ الحدیث تھ مبلغ آپ تکریم شہ لولاڪ کي واصف اصحاب اور انصار تھ شيخ الحدیث

(حياتِ محدث اعظم، ص ۴۰۰)

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته الله وارن جو اخلاق ڪيتري قدر بلند هوندو هو جو هو پنهنجي علم ۽ عمل، تقويٰ ۽ پرهيزگاري ۽ سندن وصفن جي ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ مقرب، ماڻهن جي نظر ۾ معزز ۽ مخلوق خدا کان حقيقت ۾ افضل هئڻ جي باوجود به پاڻ کي ٻين کان افضل سمجهڻ بدران الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ عاجزي اختيار ڪندا هئا جيئن ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ۽ محدث اعظم پاڪستان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي باري ۾ اسان ٻڌو ته انهن پاڻ وٽ ايندڙ عام

ماڻهن جي به عزت افزائي فرمائي بلڪ محدث اعظم پاڪستان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ تَه گوناڻن کي پنهنجي ڪت جي سيراندي واري پاسي ويهاريو، جنهن ۾ پيراندي ڏانهن ويهارڻ جي مقابلي ۾ وڌيڪ عزت افزائي آهي، يقيناً هنن حضرات کي خبر هئي ته ڪنهن کان افضل هئڻ ۾ پنهنجي پاڻ کي ڪنهن کان افضل سمجهڻ ۾ وڏو فرق آهي، الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل ۽ ڪرم سان مال ۽ منال، حُسن ۽ جمال يا علم ۽ ڪمال وغيره ۾ ڪنهن کان افضل هئڻ بُرو ناهي پر تڪبر ڪندي پنهنجو پاڻ کي ڪنهن مسلمان کان افضل سمجهڻ نهايت بُرو آهي، تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته هنن مبارڪ هستين جي نقشِ قدم تي هلندي رضاءِ الهي عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ عاجزي اختيار ڪريون ۽ تڪبر کان بچون، عاجزي ۾ دُنيا ۽ آخرت جون پلاٽيون ئي پلاٽيون آهن ۽ تڪبر ۾ نقصان ئي نقصان آهي. حديثِ پاڪ ۾ آهي: جيڪو شخص الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي لاءِ جنهن درجي جي عاجزي ڪندو آهي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي انهيءَ درجي بلند ڪندو آهي ايستائين جو ان کي اعليٰ عليين (سڀ کان بلند درجي) ۾ ڪندو آهي ۽ جيڪو شخص الله عَزَّوَجَلَّ جي مقابلي ۾ جنهن درجي جو تڪبر ڪندو آهي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي انهيءَ درجي ڪرائيندو آهي ايستائين جو ان کي اسفلُ السافلين (سڀ کان هيٺ درجي) ۾ ڪري ڇڏيندو آهي. (الاحسان بترتيب صحيح ابن حبان، ڪتاب الحظر و الاباحه، باب التواضع والكبر والعجب، ۴۷۵/۷، حديث: ۵۶۴۹) اهڙي طرح هڪ ٻي حديثِ پاڪ ۾ آهي: جيڪو پنهنجي مسلمان ڀاءُ وٽ عاجزي اختيار ڪندو آهي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي بلندي عطا فرمائيندو ۽ جيڪو ان جي اڳيان پنهنجي وڏائي جو اظهار ڪندو الله عَزَّوَجَلَّ ان کي رُسوا ڪندو.

(المعجم الاوسط، باب الف، ۳۹۰/۵، حديث: ۷۷۱۱)

منا منا اسلامي ڀائرو! هنن حديثن مبارڪن ۾ پنهنجو پاڻ کي افضل ۽ بهتر سمجهڻ وارن جي لاءِ گهڻي جوڳي ڳالهه آهي ته جيڪو شخص تڪبر سبب الله عَزَّوَجَلَّ وٽ ذليل ۽ رُسوا هجي، ان جي دُنياوي عزت ۽ وقار يقيناً ڪنهن ڪم جو

ناهي ڇو ته حقيقي عزت ۽ وقار ته اهو ئي آهي ته ٻانهو الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا جي لاءِ عاجزي اختيار ڪري ۽ ان جي بارگاه ۾ معزز ۽ مڪرم ٿي وڃي. اچو! عاجزي اختيار ڪرڻ ۽ تڪبر جي هلاڪت خيزين کان بچڻ جو جذبو پنهنجي دل ۾ پيدا ڪرڻ جي لاءِ تڪبر جي مذمت جي باري ۾ 4 فرمان خداوندي ٻڌون ٿا:

جيئن سڀيارو 14 سُوْرَة نَحْل آيت نمبر 23 ۾ رب ڪائنات جو فرمان عبرت نشان آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ اهو وڏائي

ڪندڙن کي پسند نه ٿو ڪري.

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٣٦﴾

(پ 14 سُوْرَة النَّحْلِ 23)

سڀيارو 24 سُوْرَة مَوْمن آيت نمبر 35 ۾ رَبُّ الْعَلَمِينَ **عَزَّوَجَلَّ** ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: الله ايئن ئي ٺپو هڻي

ٿو متڪبر سرڪش جي سموري دل تي.

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٤٥﴾

سڀيارو 24 سُوْرَة مَوْمن آيت نمبر 60 ۾ خدائِ جَبَّارِ ۽ قهارِ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ جيڪي منهنجي عبادت

کان وڏائي ڪن ٿا عنقریب جهنم ۾ داخل

ٿيندا ڏليل ٿي ڪري.

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَخِرِينَ ﴿٢٤﴾ (المؤمن: ٦٠)

سڀيارو 9 سُوْرَة أَعْرَافِ آيت نمبر 146 ۾ فرمان رَبِّ الْعِبَادِ آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ مان پنهنجي آئين کان انهن جو

منهن موڙيندس جيڪي زمين ۾ ناحق پنهنجي وڏائي

جاهن ٿا

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

مفسر قرآن حضرت سيدنا ابن جريج **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** هن آخري آيت جي باري ۾

فرمائن ٿا: هن جو مطلب هي آهي ته تڪبر ڪرڻ وارا نه قرآني آيتن ۾ غور ۽

فڪر ڪري سگهندا نه انهن کان عبرت حاصل ڪري سگهندا.

(احياء العلوم، ڪتاب ذم الكبرو العجب، باب بيان حقيقت الكبر و آفته، ۴/۴۲۳ مفهوما)

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته ٻانهن جي حق ۾ تڪڙ ڪيتري قدر هلاڪ ڪندڙ خصلت آهي جو تڪڙ ڪرڻ وارا الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ويجهو ناپسنديده ٻانهن آهن، اهڙن بد نصيبن جي دلين تي الله **عَزَّوَجَلَّ** مهر لڳائيندو آهي، تڪڙ ڪرڻ وارا قرآني آيتن ۾ غور ۽ فڪر ڪرڻ ۽ ان مان عبرت ۽ نصيحت حاصل ڪرڻ کان محروم ٿي ويندا آهن ۽ اهڙا بد بخت ذليل ۽ رُسوا ٿي جهنم (Hell) ۾ ويندا. **الْأَمَانُ وَالْحَفِيفُ**

بد قسمتي سان ايتري قدر وعيدن جي باوجود به ڪي نادان ماڻهو غرور ۽ تڪڙ جي نشي ۾ ايتري قدر بدمست رهندا آهن جو غريبن، فقيرن، مسڪينن، يتيمن، اهڙي طرح ديني يا دنيوي اعتبار سان پاڻ کان گهٽ رتبي وارن جي عزت ڪرڻ، انهن کي سلام ڪرڻ يا انهن جي سلام جو جواب ڏيڻ، انهن سان پاڻ اوهان توهان سان گفتگو ڪرڻ، انهن وٽ ويهڻ يا انهن کي پاڻ سان گڏ ويهارڻ، انهن وٽ ڪنهن تقريب ۾ شرڪت ڪرڻ يا انهن کي پنهنجي ڪنهن تقريب ۾ دعوت ڏيڻ، انهن کان غلطي ٿيڻ تي عفو ۽ درگذر ڪرڻ، انهن سان گڏ ويهي ماني ڪاڻڻ يا پاڻ سان گڏ ويهاري ڪرائڻ، انهن سان تعلق (Relations) قائم رکڻ ۽ انهن سان سٺو سلوڪ ڪرڻ وغيره پنهنجي شان جي خلاف سمجهن ٿا. بالفرض ڪو دردمند مسلمان انهن کي بُرائي ۾ مبتلا ڏسي نصيحت ڪري يا غلطي سان ڪنهن مسلمان جي زبان مان ان جي شان جي خلاف ڪا ڳالهه نڪري وڃي ته ان ويچاري جي ته شامت ٿي اچي ويندي آهي ۽ ان کي سڀني اڳيان بچڙو ڪيو ويندو آهي مثال طور مون کي نٿو سڃاڻين مان ڪير آهيان؟ تنهنجي همت ڪيئن ٿي، منهنجي اڳيان وڏي آواز سان ڳالهائڻ جي؟ ٿوري پنهنجي اوقات ته ڏس! ٻن ٽڪن جو ناهي ۽ مون کي نصيحت ڪرڻ هليو آهي، ٻن منٽن ۾ چئيءَ

جو کير ياد ڏياريندوسانء، هڪ ٿف هڻدوسان ته ڏينهن ۾ تارا نظر اچڻ لڳندا! وغيره وغيره. ياد رکو! دولت ۽ وزارت، عهدو ۽ منصب، صحت ۽ طاقت، ذات پات، رعب ۽ دڊبو وغيره سڀئي عارضي ۽ فاني آهن تنهنڪري ان شين جي گهمند ۾ مبتلا ٿي مسلمانن کي حقير سمجهڻ وارن کي گهرجي ته اهي غرور ۽ تڪبر جون آفتون پنهنجي پيش نظر رکن ۽ عاجزي ۽ انڪساري اپنائيندي مخلوق خدا جي همدردي جا جذبا پنهنجي دل ۾ پيدا ڪن نه ته ياد رکو! جيڪڏهن تڪبر جي سبب جهنم ۾ وڌو ويو ته خدا جو قسم! جهنم جو عذاب برداشت نه ٿي سگهندو. اچو! غرور ۽ تڪبر جي تباھ ڪارين تي مشتمل 4

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌو ۽ ان بُري عادت کان سڄي توبه ڪريو.

1. ارشاد فرمايائون: بدتر (Worst) آهي، اهو شخص جنهن پنهنجو پاڻ کي سٺو سمجهيو ۽ تڪبر ڪيو ۽ رب تعاليٰ کي وساري ڇڏيو. (سنن الترمذی ، ڪتاب صفة القيامة، ۴/ ۲۰۳، حديث: ۲۴۵۶)
2. ارشاد فرمايائون: بيشڪ جهنم ۾ هڪ هنڌ آهي جنهن ۾ تڪبر ڪرڻ وارن کي وجهي مٿان کان بند ڪيو ويندو. (مساوي الاخلاق للخرائطي ، باب ماجاء في ذم العجب والڪبر... الخ ، ص ۲۳۴، حديث : ۵۷۷)
3. ارشاد فرمايائون ته قيامت جي ڏينهن مغرورن کي انساني شڪلين ۾ ڪولين وانگر اُٿاريو ويندو، هر ننڍي کان ننڍي شيءِ انهن تي غالب اچي ويندي، انهن کي جهنم جي قيد خاني ڏانهن ڏڪيو ويندو جنهن کي ”بؤلس“ چيو ويندو آهي، اتي هڪ تمام وڏي باه انهن کي پنهنجي وڪڙ ۾ وٺندي (ايترو ئي نه بلڪ) ، انهن کي ”طِينَةَ الْحَبَال“ يعني دوزخين جي پونءِ پياري ويندي. (مسند الامام احمد بن حنبل، مسند عبدالله بن عمرو بن العاص، ۲/ ۵۹۶، حديث: ۶۶۸۹)
4. ارشاد فرمايائون ته جنهن جي دل ۾ رائي جي داڻي جيترو به ايمان هوندو

هو جهنم ۾ داخل نه ٿيندو ۽ جنهن جي دل ۾ رائِي جي دائِي جيترو تڪبرُ هوندو اهو جنت ۾ داخل نه ٿيندو. (مسلم، ڪتاب الايمان، باب تحريم الكبروييانہ، ص ۶۱، حديث: ۲۶۶)

حضرت علامہ مُلا علي قاري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ لَكِن تَا؛ جنت ۾ داخل نه ٿيڻ مان مراد هي آهي ته تڪبر سان گڏ ڪو جنت ۾ داخل نه ٿيندو بلڪ تڪبر ۽ هر بُري خصلت کان عذاب پڳتڻ جي ذريعي، يا الله تعاليٰ جي عفو ۽ ڪرم سان پاڪ ۽ صاف ٿي جنت ۾ داخل ٿيندو. (مرقاة المفاتيح، ڪتاب الآداب، باب الغضب والكبر، ج ۸، ص ۸۲۹، ۸۲۸)

اميرِ اهلست، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد الياس قادري دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ غلامانِ رسول کي سمجھائيندي ۽ نيڪي جي دعوت کان مالا مال مدني گل عطا فرمائيندي پنهنجي مجموعہ ڪلام "وسائلِ بخشش" ۾ فرمائن ٿا:

خوب انساں کو کرتی ہے رُسا جب زباں بے لگام ہوتی ہے
گر تڪبرُ ہو دل میں ذرہ بھر سُن لو جنتِ حرام ہوتی ہے
(وسائلِ بخشش مُرتم، ص 495)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته تڪبرُ ڪيتري قدر هلاڪت خيز بيماري آهي جو جنهن بدنصيب کي اها بيماري لڳي وڃي ان کي تباهي ۽ بربادي جي چوراهي تي آڻي ۽ نيٺ ان کي جهنم جو حقدار بڻائيندي آهي، تنهنڪري عافيت انهيءَ ۾ آهي ته اسان پنهنجي ڪمزور بدن تي رحم ڪريون ۽ جهنم جي تباه ڪارين کان پنهنجو پاڻ کي ڊيڄاريو، جڏهن به نفس ۽ شيطان ڪنهن مسلمان کي حقير سمجهڻ ۽ غرور ۽ تڪبرُ جو مظاهرو ڪرڻ

تي اُپاري ته انسان کي پنهنجي ماضي، پنهنجي اوقات ۽ الله ﷻ جي عطائن تي غور ڪرڻ گهرجي ته اڳ ۾ مان به فُلاڻي فُلاڻي نعمت ۽ خوبي کان محروم هئس، منهنجي رَب ﷻ جو مون تي فضل ٿيو ۽ ان مون جهڙي ناچيز کي پنهنجن نعمتن ۽ بي پناه خوبين سان خوشحال ڪيو پر هنن نعمتن ۽ خوبين جو شڪر ڪرڻ بدران مان ان جي نافرمانِي ڪندي گهمند ۽ تڪبر جي گناه ۾ مبتلا آهيان، ڪٿي ائين نه ٿئي جو منهنجي بي حسي ۽ ناشڪري جي سبب اهي نعمتون مون کان ڪسجي وڃن ۽ جنهن کي مان حقير سمجهي رهيو آهيان ان کي ڏنيون وڃن، اچو! هن ٻار ۾ به (2) انتهائي فڪر انگيز حڪايتون ٻڌون ٿا:

پنهنجي اوقات ياد رکندو آهيان

اياز سلطان محمود غزنوي جو هڪ ادنيٰ غلام هو پوءِ ترقي ڪندي ڪندي اُن جو محبوب ترين وزير بڻجي ويو. اياز جون ڪاميابيون حاسد درٻارين کي بلڪل به نه وڻنديون هيون. اُهي موقعي جي تلاش ۾ رهندا هئا ته ڪنهن طرح اياز کي محمود جي نظرن ۾ ڪيرائي ڇڏين، آخرڪار انهن کي هڪ موقعو ملي ٿي ويو، ٿيو ائين جو اياز جو معمول هوندو هو ته روزانو مخصوص وقت ۾ هڪ ڪمري ۾ هليو ويندو هو ۽ ڪجهه وقت کان پوءِ واپس اچي ويندو هو. درٻارين محمود جا ڪن پيرڻ شروع ڪيا ته ضرور اياز شاهي خزاني مان خيانت ڪري مال گڏ ڪيو آهي، جنهن کي ڏسڻ جي لاءِ خاص ڪمري ۾ وڃي ٿو، هو ان ڪمري کي تالو لڳائي رکندو آهي ۽ ڪنهن ٻئي کي اندر داخل ٿيڻ جي اجازت ناهي ڏيندو. محمود کي باوجود ان جي جو اياز تي مڪمل پروسو هو پر درٻارين کي مطمئن ڪرڻ لاءِ هڪ وزير کي چيو ته ان ڪمري جو تالو توڙيو، اُتي جيڪي ڪجهه ملي اهو توهان جو آهي. وزير ۽ ٻيا درٻاري خوشي خوشي اياز جي ڪمري ۾ وڃي گهڙيا، پر هي ڇا! اُتي هڪ پراڻو، قاتل گريل لباس ۽

چپلن کان سواءِ ڪجهه به نه هو، درباري حيران ٿي ويا، محمود اياز کان انهن ڪپڙن ۽ چپلن جي باري ۾ پڇيو ته ان ٻڌايو ته اهي منهنجي غلامي جي دؤر جون نشانيون آهن جن کي ڏسي آئون پنهنجي اصليت ياد رکندو آهيان ۽ پاڻ کي موجوده عروج تي تڪبر ۾ مبتلا ٿيڻ ناهيان ڏيندو، اهو ٻڌي محمود پنهنجي وفادار خادم اياز کان وٺي وڌيڪ متاثر ٿيو ۽ درباري ڏاڍو شرمندو ٿيا. (تڪڙ، ص ۶۵)

ديءَ يا رب مجھ کو وفا در نہ چھوڻے مرشد کا

لب پہ رہے بس یہ ہی صدا پیر میرا پیارا پیر میرا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ﷺ ٻڌو اوهان ته جيڪو ماڻهو پنهنجي اوقات ياد رکن ٿا ۽ منصب ۽ مرتبو ملڻ جي باوجود پنهنجو پاڻ کي وڏو نٿا سمجهن ۽ تڪبر کان پنهنجو ڏامن بچائڻ ٿا، الله ﷻ انهن جي مقام ۽ مرتبي ۾ مزيد اضافو ڪندو آهي اچو! هاڻي هڪ اهڙي شخص جو هنيئون ڌاريندڙ واقعو ٻڌون ٿا، جنهن سان گھمند ۽ غرور سبب نعمتون ڪسجي ويون.

فقير کي ڌڪارڻ وارو پاڻ فقير بڻجي ويو

هڪ مصيبت زده فقير هڪ مالدار (Rich man) شخص اڳيان پنهنجي حاجت جو اظهار ڪيو پر مالدار شخص فرياد ٻڌڻ بدران اُٿو ان کي زبان جا تير هڻڻ شروع ڪري ڇڏيا ۽ ان کي خوب ذليل ڪيو. فقير جي دل خون خون ٿي وئي ۽ جذبات ۾ هڪ آه ڪڍي چيائين: توهان جي ڪاوڙ جو سبب شايد هي آهي ته توهان کي خيرات گهرڻ جي ڏلت جو احساس ناهي. هي ڄمڻو ٻڌي مالدار شخص ڪاوڙ ۾ اچي ويو ۽ فقير کي غلام جي ذريعي ڌڪا ڏياري ٻاهر ڪڍرائي ڇڏيو. خدا جو ڪرڻ ائين ٿيو جو اهو غرور ڪرڻ وارو مالدار ڪجهه عرصي کان پوءِ ڪنگال ۽ محتاج ٿي ويو. دوست، رشتيدار ۽ غلام ۽ نوڪر سڀ ڇڏي ويا ۽ هي شخص روڊ

تي اچي ويو. جنهن غلام فقير کي پنهنجي آقا جي حڪم سان ڌڪا ڏئي ڪڍيو هو ان کي هڪ نئين مالدار آقا خريدي ورتو. هي آقا نهايت نرم دل، فرياد ٻڌڻ وارو ۽ مهربان هو، غريبن، فقيرن جي مدد ڪرڻ کان وڌيڪ ان کي ڪنهن شيءِ ۾ خوشي محسوس نه ٿيندي هئي. اهو ئي سبب هو جو هر وقت ان جي دروازي تي فقيرن جي رش لڳل رهندي هئي. هڪ رات ڪنهن فقير ان جي دروازي تي صدا لڳائي، غلام فقير جي مدد ڪرڻ جي نيت سان جيئن ئي دروازو کوليو، ان کان رڙ نڪري پئي چو ته سامهون موجود فقير ڪو ٻيو نه ان جو پُراڻو آقا هو، پنهنجي پراڻي آقا جي اها حالت ڏسي غلام جي اکين ۾ لڙڪ اچي ويا ۽ ان جي مدد ڪري پنهنجي موجوده آقا وٽ هليو ويو. آقا جڏهن غلام کي اُداس ڏٺو پڇيو: ڇا ڪنهن تو کي ڪا تڪليف پهچائي آهي؟ اهو ٻڌي غلام پنهنجي پُراڻي آقا جي حال کان ان کي آگاه ڪيو، سڄي ڳالهه ٻڌڻ کان پوءِ آقا چيو: مان ئي اهو فقير آهيان، جنهن کي ان ڌڪا ڏياري ڪڍرائي ڇڏيو هو ۽ اڄ ڏسو ته وقت ڪيئن بدلجو جو قدرت ان کي منهنجي ئي دروازي تي خيرات گهرڻ جي لاءِ بيهاري ڇڏيو.

(بوستان سعدي، باب دوم در احسان، ص ۸۰)

منا منا اسلامي پائرو! هي حڪايت عقلمندن جي لاءِ واقعي زبردست عبرت جو مقام آهي ته جيڪڏهن الله عَزَّوَجَلَّ مال ۽ دولت، حسن ۽ وجاهت يا ڪنهن به اعتبار سان اسان کي ٻين تي فضيلت عطا فرمائي آهي ته اسان کي گهمند ۽ تڪڙ ۾ مبتلا ٿي ٻين کي حقير سمجهندي انهن جو مذاق اُڏائڻ، ڌڪارڻ ۽ انهن کي ذليل ڪرڻ بدران هوش سان ڪم وٺڻ گهرجي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جو شڪر ادا ڪرڻ گهرجي نه ته ياد رکو الله عَزَّوَجَلَّ جي پڪڙ گهڻي سخت آهي.

فخرو غرور سے تو مولیٰ مجھے بچانا یارب! مجھے بنا دے پیکر تو عاجزی کا
ایمان پہ رب رحمت دیدے تو استقامت دیتا ہوں واسطہ میں تجھ کو ترے نبی کا

(وسائل بخشش مرم، ۱۷۸)

ڪتاب ”تڪبر“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! تڪبر کان نجات ۽ ان جي ديني ۽ دنياوي هلاڪتن جي معلومات جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 97 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”تڪبر“ جو مطالعو گهڻو مفيد آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** هن ڪتاب ۾ تڪبر کان بچڻ جي فضيلت، تڪبر جا قسم، تڪبر جا نقصان، تڪبر جون 19 نشانيون، تڪبر جا مختلف انداز، تڪبر تي اپارڻ وارا 8 سبب، تڪبر جو علاج ۽ ان کان علاوه ٻين ڪيئي معلوماتي مدني گلن کي انتهائي آسان سبق آموز انداز ۾ بيان ڪيو ويو آهي، تنهنڪري اڄ ئي هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي بستي تان هديو ڏئي طلب ڪريو، پاڻ به هن ڪتاب جو مطالعو ڪريو بلڪ ٻين اسلامي پائرن کي به ان جي ترغيب ڏياريو، دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! جيڪڏهن اسان تاريخ جي ورقن جو مطالعو ڪريون ته عبرت جا بي شمار نمونا اسان کي نظر ايندا مثال طور ڪوڙ اهڙا ظالم ۽ جابر ماڻهو به گذريا آهن جن جو شمار دنيا جي طاقتور ماڻهن ۾ ٿيندو هو، جن وٽ نعمتن جا خزانو موجود هئا، جن جي حڪم جي خلاف ورزي ڪرڻ ڄڻ موت کي دعوت ڏيڻ هو، جيڪي زمين تي آڪڙجي هلندا هئا، جن جي ظلم ۽ جبر جا نه صرف ڪارناما ٻڌي بلڪ انهن جو نالو ٻڌي ئي ماڻهو ڏکي ويندا هئا، جيڪي ماڻهن کي ڪجهه به نه سمجهندا هئا، غرض هي ته انهن جو غرور ۽ تڪبر پنهنجي انتها کي پهتل هو، پر شايد اهي ان ڳالهه کان بي پروا هئا ته

هڪ ڏينهن انهن کي به مرڻو آهي ۽ جهڙي ڪرڻي تهڙي ڀرڻي آهي، آخرڪار موت انهن غرور ۽ تڪبر وارن کي پنهنجي پڪڙ (Grasp) ۾ وٺي خاڪ ۾ ملائي ڇڏيو، انهن کي بلند ۽ بالا بنگلن مان ڪڍي تنگ ۽ تاريخ قبر جي ڪڏ ۾ اڇلائي ڇڏيو، انهن جو نالو هميشه جي لاءِ صفحہ هستي تان مٽائي ڇڏيو ۽ ٻين جي لاءِ نشانِ عبرت بڻائي ڇڏيو. اچو! اهڙي ئي هڪ مغرور بادشاه جي موت جي عبرت آموز حڪايت ٻڌو ۽ نصيحت جا مدني گل چوندِي پنهنجي دل جي مدني گلدستي ۾ سجائڻ جي ڪوشش ڪريو،

مغرور بادشاه جو موت

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي ڪتاب ”عُيون الحڪايات (حصو ٻه)“ ۾ آهي: حضرت سيدنا وهب بن مُنَبِّه رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هڪ تمام وڏي سلطنت (Kingdom) جي بادشاه ارادو ڪيو ته مان پنهنجي سڄي ملڪ جو گشت ڪندس. پوءِ ان پنهنجو بهترين لباس گهرايو پر هو پسند نه آيو، پوءِ ان کان عمدہ (سنو) لباس گهرايو، پر پسند نه آيو. آخرڪار سوين لباسن مان ان کي پنهنجي پسند جو لباس ملي ويو. پوءِ گهوڙا آندا ويا ته انهن مان ڪو گهوڙو پسند نه آيو، آخرڪار هزارين گهوڙن مان ان کي پنهنجي پسند جو گهوڙو ملي ويو. هاڻي بادشاه وڏي شان ۽ شوڪت سان لشڪر سان گڏ سفر تي روانو ٿيو، وات ۾ ابليس لعين ورغلايو ته غرور ۽ تڪبر جي آفت ۾ مبتلا ٿي ويو ۽ آڪڙجي وڏي شاهائي انداز سان اڳتي وڌڻ لڳو. غرور ۽ تڪبر جي ڪري ماڻهن ڏانهن نظر ڪڍي به نه ڏسندو هو. رستي ۾ هڪ ضعيف ۽ ڪمزور شخص پراڻن ڪپڙن ۾ نظر آيو، ان سلام ڪيو پر بادشاه نه ته جواب ڏنو نه ئي ان ڏانهن نهاريو، ان چيو: اي بادشاه! مون کي تون سان ضروري ڪم آهي. بادشاه ان جي ڳالهه ٻڌي ڌيان نه ڏنو. ان اڳتي وڌي گهوڙي جي لڳام پڪڙي. بادشاه ڪاوڙجي چيو: لڳام ڇڏ! تو اهڙي حرڪت ڪئي آهي جو توکان پهريان

ڪنهن اهڙي جرئت ناهي ڪئي. چيائين: مون کي تون سان وڏو ضروري ڪم آهي. بادشاه چيو: هاڻي تون اسان جو مهمان ٿي! واپسي تي تنهنجي ڳالهه ٻڌندس. چيائين: هرگز نه! خدا جو قسم! مون کي هينئر توهان ڪم آهي. بادشاه چيو: ٻڌاء! ڪهڙو ڪم آهي؟ چيائين: هڪ راز جي ڳالهه آهي، مان چاهيان ٿو ته صرف تو کي ئي خبر پوي، پنهنجو ڪن منهنجي ويجهو ڪر. بادشاه مٿو جهڪايو ته ان چيو: مان ملڪ الموت آهيان، تنهنجو رُوح قبض ڪرڻ آيو آهيان. هي ٻڌندي ئي بادشاه خوف سبب ڏڪڻ لڳو، رنگ اڏامي ويو، ان خوف زده لهجي ۾ چيو: هن وقت مون کي ڪجهه مهلت ڏي ته جيئن مان جنهن ڪم سان نڪتو آهيان ان کي پورو ڪيان پوء تون جيڪو چاهين ڪجان. ملڪ الموت عَلَيْهِ السَّلَام چيائين: الله جو قسم! تون پنهنجي سلطنت کي هاڻي ڪڏهن به نه ڏسي سگهندين. بادشاه منتون ڪندي چيائين: چڱو! مون کي منهنجي گهر وارن وٽ ئي وڃڻ جي مهلت ڏي. ملڪ الموت عَلَيْهِ السَّلَام فرمايائون: هرگز نه، خدا جو قسم! هاڻي تون ڪڏهن به پنهنجي اهل ۽ عيال (Family) سان نه ملي سگهندين. هي چئي ان جو رُوح قبض ڪيو ۽ ان جو بي جان جسم گهوڙي تان زمين تي ڪري پيو.

(عيون الحڪايات، حصه دوم، ص ۳۷۵)

هه يهال سه تهه كو جانا ايك دن قبر ميں هوگا ٺهڪانا ايك دن
منه خدا كو هه وڪهانا ايك دن اب نه غفلت ميں گنوانا ايك دن
ايڪ دن مرنا هه آخر موت هه
ڪر له جو ڪرنا هه آخر موت هه

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مدني دوره“

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي گهرجي ته هنن مبارڪ آيتن، احاديثِ ڪريمه ۽ عبرت ۽ نصيحت جي مدني گلن سان مالا مال حڪايتن مان عبرت حاصل ڪريون ۽ غرور ۽ تڪبر ۽ ان جهڙين بين باطني بيمارين کان نجات حاصل ڪرڻ جي لاءِ تبليغِ قرآن ۽ سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهون، جتي سني صحبت حاصل هئڻ سان گڏوگڏ مدني تربيت جا گهڻا موقعا به ملندا رهندا آهن، ان جي علاوه 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مدني دوره“ به آهي، جنهن جي ذريعي گهر گهر، دڪان دڪان ماڻهن کي نيڪي جي دعوت ڏني ويندي آهي. سنّت جي تربيت جي لاءِ سفر ڪرڻ وارن مدني قافلن جي جدول ۾ ته روزانو بعد نماز عصر ”مدني دوره“ جي ترڪيب هوندي آهي، ان جي علاوه علائقن، حلقن ۾ هفتيوار هي مدني ڪم تنظيمي طور تي طئي ٿيل آهي. ڪيئي خوش نصيب عاشقانِ رسول هفتي ۾ هڪ کان وڌيڪ ڀيرا به ”مدني دوره“ ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪن ٿا، ”مدني دوره“ گهڻو ئي اهم مدني ڪم آهي، ڇو ته هن مدني ڪم جي ذريعي مسجدون آباد ٿين ٿيون، ”مدني دوره“ نيڪي جي دعوت جي فضيلت ماڻڻ جو بهترين ذريعو آهي، ”مدني دورو“ جي ذريعي علمِ دين سکڻ سيکارڻ جو موقعو ملندو آهي، ”مدني دورو“ جي برڪت سان نفلِ اعتكاف جي سعادت ملندي آهي، ”مدني دوره“ مدني تربيت جو بهترين ذريعو آهي، ”مدني دورو“ جي برڪت سان ”سلام“ جي سنّت به عام ٿيندي آهي. ”مدني دورو“ ۾ نفس جي ڪاٺ ۽ تڪبر جو علاج به ڪري سگهجي ٿو، ”مدني دوره“ مدني قافلو سفر ڪرائڻ جي مشين آهي. ”مدني دوره“ دعوتِ اسلامي جي مدني ڪمن جي ترقي کي نمايان ڪري ٿو.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ نيڪي جي دعوت ڏيڻ ته اهڙو اهم فريضو آهي جو سڀني ئي

انبيا ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بلڪ خود سيد الانبياء، محبوبِ ڪبريا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي به انهيءَ مقصد جي لاءِ دنيا ۾ موڪليو ويو، جيئن علامه زُرْقَانِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ شرح مواهب ۾ فرمائن ٿا ته خاص ڪري حج جي زماني ۾ حضور نبي ڪريم، رُوْفُ رَحِيمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مُبَارَك عادت هئي ته اهلِ عرب جا پري پري کان آيل قبيلن جيڪي مڪي ۾ گڏ ٿيندا هئا، ته پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سڀني قبيلن ۾ دورو فرمائي ماڻهن کي اسلام جي دعوت ڏيندا هئا، اهڙي طرح عرب ۾ وقت بوقت گهڻا ئي ميلا لڳندا هئا جنهن ۾ پري پري کان قبيلن گڏ ٿيندا هئا، انهن ميلن ۾ به پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تبليغ اسلام جي لاءِ تشریف وني ويندا هئا. (شرح المواهب، ذکر عرض المصطفى... الخ، ۷۳/۲ ملخصاً) تنهنڪري اسان کي به نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي لاءِ مدني دوري جي ترڪيب ڪرڻ گهرجي، هن مدني ڪم جي برڪت سان ڪيڏو نه مدني انقلاب برپا ٿيندو آهي، اچو! هن باري ۾ ترغيب طور هڪ مدني بهار پتون ٿا،

”مدني دوري“ جي برڪت سان مسجد آباد ٿي وئي

هڪ اسلامي ڀاءُ جو بيان آهي، ستنن جي تربيت لاءِ دعوتِ اسلامي وارن عاشقانِ رسول جو 12 ڏينهن جو مدني قافلو بابُ المدينه (ڪراچي) کان پنجاب جي هڪ شهر ”سوهاوا“ جي هڪ مسجد ۾ پهتو، دروازي تي تالو لڳل هيو، جيئن تينن ڪري چاڻي حاصل ڪري دروازو کوليو ويو ته هر شيءِ مٽيءَ سان ڀريل هئي، ائين ڀئي لڳو ڇڻ ڪافي عرصي کان مسجد بند پئي آهي. - اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اسان سڀني گڏجي صفائي ڪئي، علاقائي دورو ڪري شهر جي ماڻهن کي نيڪيءَ جي دعوت پيش ڪري مسجد ۾ اچڻ جي التجا ڪئي - افسوس! اسان جي اخلاص جي گهٽتائي جي ڪري هڪ شخص به اسان سان گڏجي مسجد نه آيو، پر اسان همت نه هاري. - اللهُ عَزَّوَجَلَّ جو نالو وٺي ويجهو ئي راند جي ميدان ۾ وياسين ۽ ڊچندي ڊچندي راند ۾ مشغول نوجوانن جي خدمت ۾ نيڪي جي

دعوت پيش ڪئي سين- **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** انهن جي دل تي اثر ٿيو، ڪيترائي نوجوان هٿوٿ اسان سان گڏ آيا، مسجد اچي اسان سان گڏ نمازون پڙهڻ ۽ سڻن پريا بيان ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪيائون، اسان جي گذارش تي انهن ان مسجد کي آباد ڪرڻ جي نيت ڪئي، اهو منظر ڏسي اتي موجود تقريبا 70 ورهين جا هڪ بزرگ روئي فرمائڻ لڳا، مان ته ماڻهن کي مسجد آباد ڪرڻ جي لاءِ گهڻو چوندو رهندو هئس پر منهنجي ڪو به نه ٻڌندو هو، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اڄ عاشقانِ رسول جي مدني قافلي جي برڪت سان اسان جي مسجد آباد ٿي وئي آهي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا اسلامي پاڻرو! هن مدني بهار سان مدني دوري جي برڪت سان گڏوگڏ هن ڳالهه جو به بخوبي اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ ۽ مسجد پريو تحريڪ ۾ اسان کي پنهنجو حصو ملائڻ جي ڪيتري قدر سخت ضرورت آهي، تنهنڪري اچو! هن نيڪي جي ڪم ۾ دعوتِ اسلامي جو ساٿ ڏيڻ جي لاءِ هن مدني ماحول سان وابسته ٿيون بلڪ شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** سان بيعت ٿي سندن دامن ڪرم سان وابسته ٿيون، اولياءِ ڪاملين جي صحبت ۾ رهڻ ۽ انهن کان فيوض ۽ برڪات حاصل ڪرڻ يقيناً هڪ تمام وڏي نعمت آهي ڇاڪاڻ ته انهن جي صحبت ۾ رهڻ بلندي درجات ۽ دنيا ۽ آخرت ۾ نجات جو سبب آهي، انهن جي صحبت جي برڪت سان انسان جو ظاهر ۽ باطن سنورجي ويندو آهي، علم ۽ عمل جو جذبو ملندو ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا نصيب ٿيندي آهي. پر ياد رکو! شيطان (Devil) ڪڏهن هي نه چاهيندو ته مسلمان الله وارن جي دامن ڪرم سان وابسته ٿي فضلِ خداوندي جا حقدار بڻجي وڃن. تنهنڪري هو ڪنهن به طرح انهن کي الله وارن کان پري ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو رهندو آهي بلڪ

ڪڏهن ته ان مقصد جي لاءِ انهن کي غرور ۽ تڪبر ۾ به مبتلا ڪندو آهي. اهو ئي سبب آهي ته ڪي ماڻهو هي سمجهندا آهن ته اسان ته ڪامل ۽ اڪمل ٿي ويا آهيون، هاڻي اسان کي وڌيڪ تربيت جي ضرورت ناهي، اسان جي معلومات به ٻين ماڻهن کان وڌيڪ آهي، ماڻهو اسان جي ساراه ڪن ٿا، اسان کي عقيدت سان سلام ڪن ٿا ۽ اڳيان پويان ٿيندا آهن، هاڻي اسان کي ڪنهن پير ۽ مرشد جي ضرورت ناهي ۽ اهڙي طرح اهي تڪبر جو شڪار ٿي ڪامل مرشد جي صحبت ۽ فيوض ۽ برڪات کان محروم ٿي ويندا آهن. اچو! هن باري ۾ هڪ عبرت ناک حڪايت ٻڌون ٿا،

جنت غائب ٿي وئي

حضرت جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي هڪ مريد کي اهو خيال ٿيو ته مان ڪامل ٿي ويو آهيان ۽ هاڻي مون کي پير جي صحبت ۽ خدمت ۾ رهڻ جي ڪا حاجت ناهي رهي بلڪ منهنجي لاءِ اڪيلو رهڻ بهتر آهي. پوءِ هو اڪيلو رهڻ لڳو ۽ حضرت جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاه ۾ حاضر ٿيڻ چڏي ڏنائين. هڪ رات ان ڏنائين ته ڪجهه ماڻهو هڪ اُٺ (Camel) کڻي آيا آهن ۽ ان کي چئي رهيا آهن ته اهي ان کي وٺڻ آيا آهن ته جيئن هو هي رات جنت ۾ گذاري. پوءِ اهي ماڻهو ان کي اُٺ تي سوار ڪري وٺي ويا ايستائين جو هڪ اهڙي هنڌ پهتا جيڪو گهڻو خوبصورت هو، اتي جي هر هر شيءِ مان خوبصورتِي ظاهر هئي، نفيس کاڌن سان گڏوگڏ مٺي پاڻي جا چشما (Springs) به جاري هئا. هو صبح تائين اتي جا مزا ماڻيندو رهيو ۽ جڏهن صبح ٿي ته ان پاڻ کي پنهنجي حُجري ۾ موجود ڏٺو. هي سلسلو اهڙي طرح ڪيئي ڏينهن تائين جاري رهيو جو ان کي هر رات ائين نظر ايندو هو ته ملائڪ ان کي سُواري تي ويهاري جنت جي سير ڪرائن ٿا ۽ طرح طرح جا ميوا ڪرائن ٿا ايستائين جو هو تڪبر ۽ غرور جو شڪار ٿي ويو ۽ اها دعويٰ ڪرڻ لڳو ته ان جي

حالت ان ڪمال تائين پهچي چڪي آهي جو ان جون راتيون به جنت ۾ گذرن ٿيون. ماڻهن ان جي خبر حضرت جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي ڏني ته پاڻ ان وت ويا ۽ ڏنائون ته هو وڏي نٺ سان تڪبر ۾ آڪڙجي ويندو آهي. پاڻ ان کان ڪيفيت معلوم ڪئي ته ان وڏي فخر سان پنهنجي بلند مقام ۽ جنت جي سير جو ذڪر ڪيو. پاڻ فرمائون: اڄ جڏهن جنت ۾ وڃو ته 3 پيرا لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ پڙهجو. ان چيو: تمام سٺو. پوءِ معمول مطابق جڏهن هو جنت ۾ پهتو ته ياد اچڻ تي رڳو تجربي طور ان 3 پيرا لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ پڙهيو. ته ان کي وني ويندڙ سڀئي ماڻهو رڙيون ڪري پڇي ويا ۽ هو ڏسي ٿو ته جنت هڪدم ان جي اکين وٽان غائب ٿي وئي ۽ هو نجاست ۽ گندگي واري هنڌ تي ويندو آهي ۽ ان جي چڻي پاسي مُردار هڏيون پيون آهن. انهيءَ وقت ان کي معلوم ٿيو ته هي هڪ شيطاني چار هو ۽ مان ان چار ۾ گرفتار هئس. هڪدم توبه ڪئي ۽ پنهنجي پير ۽ مرشد سَيِّدُ الطَّائِفَةِ حضرت سَيِّدُنَا جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي خدمت ۾ حاضر ٿي ويو.

(ڪشف المحجوب، باب آدابهم في الصحبة، ص ۳۷۷-۳۷۸ ملخصاً)

منا منا اسلامي پاڻرو! هن حڪايت مان هي مدني گل حاصل ٿيا ته اگرچہ اسان گهڻا ئي نيڪ هجون، هر دلعزيز هجون، ماڻهو اسان جي اڳيان پويان گهمندا هجن ۽ برملا اسان سان پنهنجي عقيدت (Affection) جو اظهار ڪندا هجن پر اسان کي گهرجي ته تمام اوليائن سڳورن جو ادب ۽ احترام ڪريون ۽ هر گز هرگز پنهنجو پاڻ کي پنهنجي پير ۽ مرشد جي سامهون نه بيهاريون بلڪ پنهنجي شهرت ۽ نالي جي مقابلي ۾ انهن جي صحبت ۾ حاضري ۽ انهن جي قدم بوسي کي ئي عظيم سعادت سمجهون، تڪبر جي آفت کان الله عَزَّ وَجَلَّ جي پناه گهرون ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جو شڪر ادا ڪريون ته جنهن اسان کي دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول ۽ باني دعوتِ اسلامي، اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جو دامن

ڪرم عطا فرمايو، جنهن جي ذريعي بهترين اسلامي نقوش تي اسان جي تربيت جو سلسلو جاري رهي ٿو.

مجھ ناتواں پہ ڪردو مرشد ڪرم خدا را دے دو مجھے سهارا دے دو مجھے سهارا
شدت کی بے بسی ہے سخت آفتون نے گھیرا ڪردو ڪرم خدا را دے دو مجھے سهارا

(عطاري پون عطاري، ۴۹۰)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مجلس حج ۽ وڪيل (Judges And Wokala)

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغِ قرآن ۽ سُنَّتِ جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جتي گت وڌ 104 شعبن ۾ دين اسلام جو مدني پيغام عام ڪري رهي آهي، اتي ”وڪالت“ (Advocacy) سان وابسته ماڻهن جي اصلاح جي لاءِ ”مجلسِ ججز اينڊ وڪالا“ (جج ۽ وڪيل) جي ذريعي انهن کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ڪندي، هن مدني مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي۔
لَنْ نَشَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ“ جي مطابق زندگي گذارڻ ۽ فڪرِ آخرت جو مدني ذهن ڏيڻ ۾ مصروفِ عمل آهي. هن شعبي جي عاشقانِ رسول جي گهرن، دفترن، بار ايسوسي ايشن وغيره ۾ وقت بوقت ”مدني حلقن“ جو سلسلو ٿيندو رهندو آهي، هن شعبي جا عاشقانِ رسول هفتيوار اجتماع ۽ مدني مذاڪري ۾ به شرڪت جي سعادت حاصل ڪن ٿا. مجلسِ مدرسة المدينه بالغان جي ڪوشش سان هن شعبي سان وابسته ماڻهن کي به ”تعليمِ قرآن“ جي روشني سان منور ڪرڻ جي لاءِ مدرسة المدينه بالغان جي ترڪيب ٿيندي آهي، جنهن ۾ قرآنِ ڪريم جي تعليم في سبيل الله ڏني ويندي آهي. الله تعاليٰ مجلسِ ججز اينڊ وڪلاء کي وڌيڪ ترقيون نصيب فرمائي. امين بجاہ النبي الامين صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مقبول جهاڻ بھر ۾ ھو دعوتِ اسلامي
صدقہ تجھے اے رَبِّ غَفَّارِ مدینے کا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اسان تڪبر جي تباه ڪارين بابت ٻڌو ته هي دنيا ۽ آخرت ۾ نقصان جو سبب آهي، تنهنڪري اسان کي هن کان چوٽڪاري جي سخت ضرورت آهي ۽ جهڙي طرح جسماني بيماري جي علاج جي لاءِ اسان مختلف تدبيرون اختيار ڪريون ٿا اهڙي طرح بلڪ ان کان به وڌيڪ تڪبر جهڙي باطني ۽ روحاني بيماري جي علاج جي فڪر ڪندي ان جي لاءِ به عملي قدم کڻڻ گهرجن.

اچو! تڪبر کان نجات ماڻڻ جي لاءِ ڪجهه مدني گل ٻڌو ۽ عمل جي ڪوشش ڪريو.

تڪبر کان نجات جا ڪجهه مدني گل

تڪبر کان نجات جي لاءِ هن طرح فڪرِ مدينه (يعني پنهنجو محاسبو) ڪريو ته سڀاڻي جڏهن حشر ٿيندو ۽ هر هڪ پنهنجي عملن جو حساب ڏيندو ته مون کي به رب ذوالجلال جي بارگاه ۾ پنهنجي عملن جو حساب ڏيڻو پوندو، جيڪڏهن تڪبر جي ڪري منهنجو رب عَزَّ وَجَلَّ مون کان ناراض ٿي ويو ۽ مون کي جهنم ۾ اڇلايو ويو ته اهو هيبتناڪ عذاب ڪيئن برداشت ڪري سگهندس؟ اهڙي طرح پنهنجو محاسبو (Self accountability) ڪرڻ سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ** تڪبر کان بچڻ ۾ ڪافي مدد ملندي.

تڪبر ۽ ٻين بُرائين کان نجات جي لاءِ دُعا جو سهارو وٺو چو ته دُعا مومن جو هٿيار آهي. تنهنڪري دُعا ڪريو ته يا الله **عَزَّ وَجَلَّ**! آئون نيڪ بڻجڻ چاهيان

ٿو، تڪبر کان جان چڏائڻ چاهيان ٿو پر نفس ۽ شيطان مون کي قابو ۾ رکيو آهي، اي منهنجا مالڪ مون کي انهن جي مقابلي ۾ ڪاميابي عطا فرما، مون کي نيڪ بڻائي، عاجزي جو پيڪر بڻائي ڇڏ.

گناهگار هون ۾ لائقِ جَنَمِ هون   ڪرم سے بخش دے مجھ کونہ دے سزایارِ ب
 رہائی مجھ کولے کاش! نفس و شیطاں سے   ترے حبیب کا دیتا ہوں واسطے یارِ ب
 گناہ بے عدد اور جُرم بھی ہیں لا تعداد   مُعاف کر دے نہ سہ پاؤں گا سزا یارِ ب
 میں کر کے توبہ پلٹ کر گناہ کرتا ہوں   حقیقی توبہ کا کر دے شَرَفِ عطا یارِ ب

(وسائلِ بخشش مرمم، ۷۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

❁ تڪبر کان بچڻ جي لاءِ پنهنجي عيبن تي نظر رکڻ تمام فائديمند آهي ۽ پنهنجي عادتن ۽ طور طريقن کي تقويٰ ذريعي زينت ڏيڻ عيبن ۽ خامين جي سڃاڻپ جي لاءِ گهڻو مددگار آهي. ❁ تڪبر جو هڪ علاج هي به آهي ته جڏهن تڪبر ۾ مبتلا هئڻ جو انديشو هجي ته ٻانهو ان جي نقصان ۽ عذابن تي خوب غور ڪري ته جيئن ان جي اندر ان هلاڪت خيز عمل يعني تڪبر کان بچڻ جو جذبو پيدا ٿئي. ❁ تڪبر کان نجات جي لاءِ عاجزي اختيار ڪرڻ ۽ مسڪينن سان گڏ ويهڻ بيحد مفيد آهي، عاجزي تڪبر جي ضد آهي، عاجزي سان لبريز دل ۾ تڪبر جي لاءِ ڪا گنجائش ناهي. جيئن ته حديثِ پاڪ ۾ آهي: تَوَاضَعٌ (يعني عاجزي) اختيار ڪريو ۽ مسڪينن سان گڏ ويهندا ڪريو اللهُ عَزَّوَجَلَّ جا وڏي مرتبي وارا ٻانهو بڻجي ويندو ۽ تڪبر کان به آزاد ٿي ويندو. (کنز العمال، ڪتاب الاخلاق، قسم الاقوال، جزء ۶۹/۱، ۲، حديث: ۵۷۲۲) ❁ تڪبر کان نجات جي لاءِ هر مسلمان کي

سلام ڪريو بلڪ سلام ۾ اڳرائي ڪريو، امير هجي يا غريب، وڏو هجي يا ننڍو. اسان جا مدني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته ٻارن کي به سلام ڪرڻ ۾ اڳرائي فرمائيندا هئا. حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ڪجهه چوڪرن وٽان گذريا ته انهن کي سلام ڪيائون، پوءِ فرمايائون: ”رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به ائين ئي ڪندا هئا. (بخاري، ڪتاب الاستئذان، باب تسليم على الصبيان، ۱۷۰/۴، حديث: ۶۲۴۷) ❀ تڪبر کان نجات جي لاءِ پنهنجا ڪم پنهنجي هٿ سان ڪرڻ جي ڪوشش ڪريو ۽ پنهنجو سامان پاڻ ڪٿو. حديث پاڪ ۾ آهي: جنهن پنهنجو سامان پاڻ ڪٿي ورتو، اهو تڪبر کان آزاد ٿي ويو. (شعب الايمان، باب في حسن الخلق، فصل في التواضع، ۲۹۲/۶، حديث: ۸۲۰۱) ❀ اهڙي طرح صدقو ۽ خيرات ڪرڻ به دل ۾ مسلمانن جي همدردي پيدا ڪرڻ ۽ تڪبر کان بچڻ جو ذريعو آهي. فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: مسلمان جو صدقو عمر ۾ اضافي جو سبب ۽ بُري موت کان بچائي ٿو ۽ الله تعاليٰ ان جي سبب سان تڪبر ۽ فخر کي دور فرمائي ڇڏي ٿو. (مجمع الزوائد، ڪتاب الزكاة، باب فضل الصدقة، ۲۸۴/۳، حديث: ۴۶۰۹) ❀ تڪبر کان نجات جو هڪ طريقو هي به آهي ته جڏهن ڪنهن سان اختلافِ راءِ ٿئي، پوءِ اوهان تي ظاهر ٿئي ته اهو حق تي آهي ته ضد ڪرڻ جي بدران مڃي وٺو، پوءِ اُن جي سامهون اِن ڳالهه جو اعتراف ڪندي حق جي بيان تي اُن جي تعريف به ڪريو ته ”اوهان درست فرمائي رهيا آهيو الله تعاليٰ اوهان کي جزاءِ خير عطا فرمائي.“ حق جي اعتراف جو اهو اقرار باوجود ان جي جو نفس تي تمام گهڻو دشوار آهي، پر لاڳيتو ائين ڪرڻ سان حق جو اعتراف ڪرڻ اوهان جي عادت بڻجي ويندي ۽ ان جي برڪت سان تڪبر کان به جان چٽي ويندي. ❀ تڪبر کان نجات جي لاءِ پنهنجي ساٿين سان گڏ هجو يا ڪنهن محفل ۾، ڪڏهن به ان خواهش کي دل ۾ جڳهه نه ڏيو ته مون کي نمايان حيثيت ڏني وڃي، مٿانهين جڳهه تي ويهاريو وڃي، منهنجو آڌر پاءُ ڪيو وڃي. ها! ڪنهن پاڻ ئي اوهان کي نمايان جڳهه تي ويهڻ جي درخواست ڪئي ته قبول ڪرڻ ۾ حرج ناهي.

امير المؤمنين حضرت سيدنا موليٰ علي المرتضيٰ كَرَّمَهُ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ ڪٿي تشريف فرمائيا ميزبان سندن لاءِ مسند (يعني تخت) ڪٿي آيو، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ان تي رونق افروز ٿيا ۽ فرمايائون: ڪو گڏه ٿي عزت جي ڳالهه قبول نه ڪندو. (فتاوى رضويه، ۷۲۰/۲۳) ❀ تڪبر کان نجات جي لاءِ ٻين کي پاڻ وٽ سڏڻ جي بدران ان نفس جي تڪبر کي ختم ڪرڻ جي لاءِ حتمي الامکان پاڻ هلي ملاقات لاءِ وڃو. ❀ تڪبر کان نجات جي لاءِ غريبن جي دعوت به قبول ڪريو. صرف اميرن سان تعلق وڌائڻ ۽ انهن وٽ دعوتن تي وڃڻ جا عادي نه بڻجو بلڪ پنهنجي سڃاڻپ وارن ۾ غريبن کي به شامل ڪريو ۽ جڏهن اهي اوهان کي دعوت ڏين ته قبول ڪريو. ❀ تڪبر کان نجات جي غرض سان لباس ۾ سادگي اختيار ڪريو. صدر الشريعه، بدر الطريقه حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ لکن ٿا: تڪبر جي طور تي جيڪو لباس هجي اهو منع ٿيل آهي، تڪبر آهي يا نه ان جي سڃاڻپ (Identify) ائين ڪري جو انهن ڪپڙن کي پاڻ کان پهرين پنهنجي جيڪا حالت هئي جيڪڏهن پاڻ کان پوءِ به اها ئي حالت آهي ته خبر پئي ته انهن ڪپڙن سان تڪبر پيدا نه ٿيو، جيڪڏهن اها حالت هاڻي باقي نه رهي ته تڪبر اچي ويو، تنهنڪري اهڙي ڪپڙي کان بچي جو تڪبر ڏاڍي خراب صفت آهي. (بهار شريعت، حصه ۳، ۴۰۹/۱۶)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان تڪبر جو انجام ۽ مسلمانن کي حقير سمجهڻ جي مذمت جي باري ۾ ٻڌو ته تڪبر ڪرڻ وارو شخص ڪوڙ بڙائين ۽ آخروي آفتن ۾ مبتلا ٿي ويندو آهي.

❀ تڪبر ڪرڻ وارو جيڪو پنهنجي لاءِ پسند ڪري ٿو اهو ٻين جي لاءِ پسند نٿو ڪري.

❀ تڪبر ڪرڻ وارو عاجزي جهڙي عظيم خوبي کان محروم ٿي ويندو آهي.
❀ مسلمانن سان بغض ۽ ڪيني جي بدترين خصلت ان جي دل ۾ پنهنجون پاڙون مضبوط ڪندي آهي.

✽ تڪبر ان کي پنهنجي ڪوڙي عزت بچائڻ جي لاءِ ڪوڙ تي اڀاريندو آهي.
 ✽ تڪبر ڪرڻ وارو غصي کان نٿو بچي سگهي.
 ✽ تڪبر ڪرڻ واري جي دل ۾ مسلمانن جي خير خواهي جو جذبو ناهي هوندو.

✽ تڪبر ڪرڻ وارو بدنصيب نصيحت (Advice) قبول ڪرڻ پسند ناهي ڪندو.

✽ تڪبر جي عادت ان کي نڪ ڪمن کان پري ۽ بُرن ڪمن تي مجبور ڪندي آهي.

✽ تڪبر ڪرڻ وارو نڪ ماڻهن بلڪ بزرگن جي به صحبت کان پنهنجو پاڻ کي پري ڪندو آهي.

✽ تڪبر ڪرڻ واري جي وڏي بدنصبي هي آهي ته تڪبر جي ڪري الله **عَزَّوَجَلَّ** ان کي پسند ناهي ڪندو.

تنهنڪري اسان کي گهرجي ته تڪبر کان بچڻ جا جيڪي علاج اسان ٻڌا، انهن جي مطابق پنهنجي پاڻ کي هن آفت کان بچائڻ ۽ عاجزي اپنائڻ جي ڪوشش ڪريون ۽ هي ڳالهه پيش نظر رکون ته حديثِ پاڪ جي روشني ۾ رائي جي داڻي جي برابر به تڪبر سياڻي قيامت جي ڏينهن جنت ۾ داخلي کان رُڪاوٽ بڻجي ويندو.

الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي مدني حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي طفيل اسان سڀني کي غرور ۽ تڪبر جي آفت کان محفوظ فرمائي ۽ عاجزي ۽ انڪساري جو پيڪر بڻائي ۽ مرڻ گهڙي تائين دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابستگي عطا فرمائي ۽ ايمان ۽ عافيت سان مديني ۾ شهادت جي موت عطا فرمائي.

اٰمِيْن بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَوْمِيْن **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

منامنا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جئت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جئت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة الصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175)

شهر سينه تری سنّت کا مدینه بنے آقا جئت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سلام ڪرڻ جا مدني گل

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو سلام جي باري ۾ ڪجهه مدني گل ٻڌو *
مسلمان سان ملاقات ڪرڻ وقت ان کي سلام ڪرڻ سنّت آهي * مڪتبه
المدينه جي شايع ٿيل بهار شريعت جلد 3 صفحي 469 تي لکيل مسئلي جو
خلاصو آهي: ”سلام ڪرڻ وقت دل ۾ اها نيّت هجي ته جنهن کي سلام ڪري
رهيو آهيان ان جو مال ۽ عزت، آبرو سڀ ڪجهه منهنجي حفاظت ۾ آهي ۽ مان
انهن مان ڪنهن شيءِ ۾ دخل اندازي ڪرڻ حرام سمجهان ٿو“ * ڏينهن ۾
ڪيترائي ڀيرا ملاقات ٿئي، هڪ ڪمري کان ٻئي ڪمري ۾ بار بار اچڻ ويڻ
ٿئي، اتي موجود مسلمانن کي سلام ڪرڻ ثواب جو ڪم آهي * سلام ۾
اڳرائي ڪرڻ سنّت آهي * سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جو مُقَرَّب آهي
* سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو تڪبُر کان به بري (آزاد) آهي جيئن منهنجي
مڪي مدني آقا، مني مني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان آهي:
سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو تڪبُر کان بري آهي. (شَعَبُ الْاِيْمَان ج 6 ص 433) * جواب
۾ وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ چئي 30 نيڪيون حاصل ڪري سگهجن ٿيون
* سلام جو جواب هڪدم ۽ ايتري آواز سان ڏيڻ واجب آهي جو سلام ڪرڻ
وارو ٻڌي وٺي.

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڙ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏني حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر به آهي.

علم حاصل ڪرو، جهل زائل ڪرو پاڻ گهراحتين، قافلن ۾ چلو
سنتين سکي، تين دنن ڪي هرهين چلين، قافلن ۾ چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَاسْتَرِ دَرَوَازَا

صَلِّ اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُڙود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَو ثَوَابِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُڙود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چھ لک دُڙود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابهءَ ڪرام رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُڙود پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽³⁾

1...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

3...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبُقْعَةَ الْمُقَرَّبَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

² ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

اڄ جي هفتي وار مدني حلقن ۾ ”نماز قضا ڪرڻ ڪيئن آهي؟“ ان موضوع تي سڪڻ سيڪارڻ جو سلسلو ٿيندو ۽ ”بيت الخلاء کان ٻاهر اچڻ جي دعا“ ياد ڪرائي ويندي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ**

آخر ۾ مدني انعامات جي رسالي مان فڪر مدينه ڪرائي وڃي.

(4) نماز قضا ڪرڻ

هر مڪلف يعني عاقل ۽ بالغ (مرد ۽ عورت) تي نماز فرض عين آهي هن جي فرضيت جو منڪر ڪافر آهي. (بهار شريعت حصو ٽيون نماز جو بيان 443/1) هي ايمان ۽ اهل سنت و جماعت جي مطابق عقائد جي درستگي کان پوءِ تمام فرضن ۾ نهايت اهم ۽ اعظم فرض آهي. (بهار شريعت حصو ٽيون نماز جو بيان 433/1 بتغير قليل)

نماز قضا ڪرڻ جي متعلق مختلف احڪام

(1) بلا عذر شرعي نماز قضا ڪرڻ سخت گناهه آهي ان تي فرض آهي ته هن جي قضا پڙهي ۽ سڄي دل سان توبه ڪري توبه تڏهن (يعني انهي وقت) صحيح آهي جو قضا پڙهي (بهار شريعت حصو چوٿون قضا نماز جو بيان 700/1، ملقطا) (2) جيڪو عقل سلامت هجڻ ۽ قدرت رکڻ جي باوجود جاڻي وائي نماز يا روزو ڇڏي ڏي هرگز الله جو ولي نٿو ٿي سگهي. (فتاويٰ رضويه 409/14 ملخصا) (3) فقهاء ڪرام **رَحِمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى** فرمائن ٿا ننڊ ۾ يا ويسر ۾ نماز قضا ٿي وئي ته ان جي قضا پڙهڻي فرض آهي البت قضا جو گناهه ان تي ناهي پر بيدار ٿيڻ ۽ ياد اچڻ تي جيڪڏهن وقت مڪروه نه هجي ته انهيءَ وقت پڙهي تاخير مڪروه آهي. (نماز جا احڪام قضا نماز جو طريقو ص 327) (4) جنهن جي ذمي قضا نمازون هجن ان جو جلد کان جلد پڙهڻ واجب آهي پر ٻار ٻچن جي پرورش ۽ پنهنجي ضروريات جي فراهمي جي سبب تاخير جائز آهي لهن ڪارو بار به ڪندو رهي ۽ فرصت جو جيڪو وقت ملي ان ۾ قضا پڙهندو رهي ايتري تائين جو پوريون ٿي وڃن. (بهار شريعت حصو چوٿون قضا نماز جو بيان 706/1)

مدني مشورو: قضا ڪيل نماز پڙهڻ جو طريقو ۽ تفصيلي احڪام ڄاڻڻ جي لاءِ

شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علاما ابو بلال محمد الياس عطار قادري
 دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ جي رسالي قضا نمازن جي طريقو جو مطالعو ڪيو.

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾

ترجموڪنز الايمان: پوءِ انهن جي پٺيان انهن جي جاءِ تي اهي نالائق آيا جن نمازون وڃايون ۽ پنهنجي خواهش جي پٺيان لڳا عنقریب پوءِ اهي دوزخ ۾
 غي جو جهنگ ڏسندا. (پ 16 مريم: 59)

غي جهڻم ۾ هڪ وادي آهي جنهن جي گرمي کان جهڻم جون واديون به پناه
 گهرنديون آهن. (خزائن العرفان پ 16 مريم تحت الآية 59 ص 578)

حديث شريف: سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه ڪرام کي فرمايو: اڄ رات
 ٻه شخص (يعني حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ ۽ حضرت ميڪائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ) مون وٽ
 آيا ۽ مون کي مقدس زمين ۾ وٺي آيا مون ڏٺو ته هڪ شخص لپٽيل آهي ۽ ان
 جي مٿي کان هڪ شخص پٿر کڻي بيٺو آهي ۽ پٿر سان ان جو مٿو کڻي
 (سٽي) رهيو آهي هر پيري ڪچلڻ (سٽڻ) کان بعد مٿو وري صحيح ٿي پيو
 وڃي، مون فرشتن کي چيو سبحن الله عَزَّوَجَلَّ هي ڪير آهي؟ انهن عرض ڪيو
 اڳتي تشريف کڻي هلو (وڌيڪ منظر ڏيکارڻ کان پوءِ) فرشتن عرض ڪيو ته
 پهريون شخص جيڪو اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڏٺو هي اهو هو جنهن قرآن پڙهيو
 پوءِ ان کي ڇڏي ڏنو هو ۽ فرض نمازن جي وقت سمهي رهندو هو. (بخاري ڪتاب
 التعبير باب تعبير الروباوء بعد صلاة الصبح ص 1714 حديث 7047)

نماز قضاين جا 4 سبب

بي نمازين جي صحبت (2) سستي ۽ ڪاهلي (3) مال جمع ڪرڻ جي حرص ته
 اهڙا ماڻهو ڪاروبار وغيره ۾ مشغوليت جي سبب نماز پڙهڻ ۾ ڪوتاهي ڪندا

آهن (4) لهو لعب (ڪيڏڻ، ڪڏڻ) ۽ فضول ڪمن ۾ ڪثرت سان مشغوليت جو فضوليات ۾ پوڻ سان ماڻهوءَ جي دل مان پنهنجي قيمتي وقت ضائع ٿيڻ جو احساس ويندو رهندو آهي ۽ هو انهي جي فڪر ۾ هر وقت مدهوش رهندو آهي.

نماز جو پابند بڻجڻ جي لاءِ

◆ نماز جي پابند نيك پرهيزگار ماڻهن جي صحبت اختيار ڪيو ۽ بري صحبت کي ترک ڪريو. ◆ نماز پڙهڻ جا فضائل ۽ برڪتون ۽ نماز ڇڏڻ جا عذاب پڙهو ٻڌو ۽ پنهنجي نازڪ بدن تي غور ڪيو ته نماز قضا ڪرڻ سبب جيڪڏهن هنن مان ڪو عذاب اسان تي مسلط ڪيو ويو ته اسان جو ڇا ٿيندو. ◆ هي ڳالهه ذهن ۾ چڱي طرح ويهاري ڇڏيو ته جيڪو رزق قسمت ۾ آهي اهو ملي رهندو ۽ تقدير کان وڌيڪ ڪنهن کي ڪجهه ناهي ملي سگهندو ته پوءِ مال جمع ڪرڻ جي حرص ۾ نماز ۾ سستي ڪرڻ ظاهري خسارو آهي. ◆ پاڻ کي فائدي واري ۽ ضروري ڪمن ۾ مصروف رکڻ ۽ غير ضروري ڪمن کان جان ڇڏايو.

هفتيوار اجتماع جي مدني حلقن ۾ ياد ڪرائڻ واري دعا

دعوت اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع جي مدني حلقن ۾ هن پيري جدول جي مطابق بيت الخلا کان ٻاهر اچڻ کان پوءِ جي دعا ياد ڪرائي ويندي، دعا هي آهي:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَذْهَبَ عَنِّيْ الْاَذَىٰ وَ عَافَانِيْ

ترجمو الله تعاليٰ جو شڪر آهي جنهن مون کان اذيت دور ڪئي ۽ مون کي عافيت ڏني. (مصنف ابن ابي شيبة ڪتاب الطهارات ما يقول اذا خرج من المخرج 16/1 حديث 4)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ